

loven overlader til de kommunale myndigheder at ordne anlæggenes finansiering på en måde, der svarer til, hvad der er almindeligt ved andre offentlige anlæg og værker. Samtidig gøres det klart, at det er *kommunerne*, der har *ansvaret for*, at *planlægningen og udførelsen* af spildevandsanlæg følger den almindelige bebyggelsesplanlægning. Det vil herved være af stor betydning, at de nye amtsråd som tilsynsmyndighed får mulighed for og anledning til at følge kommunernes bestræbelser for at medvirke til et godt samarbejde mellem primærkommuner, som af tekniske grunde bør arbejde sammen om løsning af fælles spildevandsafledning og rensning.

Under hensyn til kommunernes selvstændige stilling med hensyn til de økonomiske spørgsmål er det overladt til kommunerne selv at fastsætte en rimelig betaling for henholdsvis regulativer og visse attester.

Det er præciseret, at *grundejernes bidrag* til spildevandsanlæg, hvorom reglerne kan fastsættes i en kommunal vedtægt, i princippet forfalder til betaling fra det tidspunkt, landvæsenskommissionen har godkendt, at arbejderne iværksættes. Under arbejder, som ofte har en lang anlægsperiode, vil kommunerne herigennem opnå en lettelse af finansieringen.

I loven er indarbejdet en række *ændringer som følge af lov nr. 233 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse*, dels rene formaliteter som f. eks. ændring af „sognevandløb“ til „kommunevandløb“, dels regler for de administrative opgavers fordeling mellem primærkommuner og amtsråd inden for vandløbslovens område.

Under lovforslagets behandling i folketinget blev vedtaget ikke mindre end 42 ændringsforslag, som dog i vidt omfang var af redaktionel eller teknisk karakter.

Af de øvrige ændringer skal specielt nævnes ophævelsen af vandløbslovens §§ 36 a-36 g vedrørende *statsrefusion* af 50 pct. af kommunernes udgifter til vedligeholdelse af offentlige vandløb. Denne ændring, der får virkning fra og med finansåret 1970-71, er et led i den nye byrdefordeling staten og kommunerne imellem.